

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

Mai számunk főbb közleményei: Vezércikk: A nagymester vezeklése. Közéletünk. A Ludovika-Akadémia ünnepe.

hála és kegyelet érzései élénken gerjedtek volna, ha a nagy gazda például tíz év előtt vonul vissza, a nagy erkölcsi lakomák izes falatai után.

az öreg Tiszát és foszlotta meg őt a közvetlenül ható tényező jelentőségétől? Dehogy a nagy erkölcsi újjaszúletés, a hogy az érdekeltek a legrecesgőbb trombitákon harsognak.

vasárnap is folytatnak, teljes számban jelenjenek meg.

Percze sem feledkezem meg arról, hogy a tanszabadság, üres csillag jelző, érték és tartalom nélküli keret, ha annak keblétől kinyútnak annak lelket: a szellemi szabadságot.

A nagymester vezeklése.

Valóban klasszikus nyilatkozat az öreg Tisza Kálmáné, ha csakugyan igaz, hogy iflyormán beszélt: Megteszem módosított indítványaimat az inkompatibilitási javaslat-hoz, megteszem a pártkérdést ellenére is, meglátom, hogy kitesznek-e abból a pártból, melyet én alapítottam.

Ez a világ sora! Felette szomorú látvány az olyan apa, ki az önzés és kapzsiság vágyakozásait nevelvén bele fába, vénségére mérhetlen keserőséggel azt éri meg, hogy az elfajult kamasz kezét emelje rája, sőt végül ki is teszi a házból, csakhogy a befogadott idegen népséggel kényelmesebben dorbézolhasson.

A szerződés felől tegye Thaly Kálmán és Tóth János hívták fel a párt figyelmét méltán politikai aggodalmat és kifogást keltő részletekre. Thaly Kálmán különösen hangsúlyozta, hogy a társaság nem felelt meg eddig sem annak a szerződészerű kötelezettségnek, hogy lehetőleg magyar állampolgárokat alkalmazzon.

Ugyancsak Lukács Gyulát hívták meg a párt a magyar-horvát tengerhajózási részvétel-társasággal az Adriai tenger nyugati részén tevékenykedő parthajózási vállalkozásról.

De hát én bizony nem gúncolni akarom Wlassics urat, sőt ellenkezőleg dicsérni. Mert beszéde helyes volt, s dicsérendő annak a szellemnek, az hogy egy bombasztikus frázis csuszott bele a beszédbe, az utóljára a legnagyobb szónokokon is megcsúsz.

A földi csillag pályája.

A művészek csupán egy vetélytársra van szükségük: saját magára. Mert régen bevált igazság, hogy nincs fényesebb pályakor annál, a melyet a színpadi csillag megfut, de nincs is emelkedőbb dicsőség, mint az övé.

Budapest, május 8.

Minisztertanács. Ma délután minisztertanács volt.

Közéletünk.

A képviselőházban egy kis filozófiai vita támadt a tegnapi napon. A közéletügyi miniszter valóságos előadást tartott az ország kiváló kérdései fölött.

A nagymester vezeklése.

Oh micsoda csodálatos illuziókra képes az öreg kor, ha saját muljára tekint vissza! Hajnali tündöklet és déli verőfényt tud látni ott, a hol valójában mélyeség sötétség és ólmos boru létezett.

A földi csillag pályája.

Azt, a miről a filozófusok álomfilozófizálás szólnak, leginkább megközelítik az eszaki-amerikai állapotok. Ott a haza fogalma elmosódottabb, mint nálunk.

A földi csillag pályája.

A szépséges star maga se tudja: mikor, hogyan ért el a dicsőség zenitjére; de már el se képzelte az életet másképen, mint egy megszállás nélkül való nagy ünneppéget.

Budapest, május 8.

Az igazgató, a rendező csaknem a hajukat szedték ki márkaszámba, de nem merték szólni, mert ha a star elvezet elkezded duzzadni, ezt csak a színpad penzárja keseríti meg.

A földi csillag pályája.

Szóval, Jarmay Ella hozzá volt szokva, hogy lelkes és lelketlen alatt boldognak érzi magát, ha csak kezelebe is juthat.

A földi csillag pályája.

Ezerte, hogy valamivel adása az ő közönségének és ezt a tartozást véli leráni arról az istentudni helyett, mondva eszmáit hajóskodással.

A földi csillag pályája.

Teret kell hogy adjon neki az igazgató: — töltsdotta Stófi báró, a ki ott tolongott a kijáratnál a kaszinói urak közt.

A földi csillag pályája.

Spontan — újabb műkifejezéssel — vastapsvirhar, virágzáró és a hódolatokat a a stádnak, mikor a lelkesedés kocsiavatatóvá „emeli” a haza legendó oszlopait. E tünemények jeleztek utját.

A földi csillag pályája.

Reggel lelepszakadva jött a színházi szolgáló: — A próba áll. Várjak a nagyszágot; . . . Alszik. Nem merem fölkelteni.

A földi csillag pályája.

— Nem hallgatok, te ostoba! — Erre azonban nem hallgatott el; de mikor az asszonyja is rápattant, egyszerre csönd lett.

A földi csillag pályája.

— Nem hallgatok, te ostoba! — Erre azonban nem hallgatott el; de mikor az asszonyja is rápattant, egyszerre csönd lett.

A földi csillag pályája.

— Nem hallgatok, te ostoba! — Erre azonban nem hallgatott el; de mikor az asszonyja is rápattant, egyszerre csönd lett.

